

Publicerad 2011-01-15 18:07 av Novak

Skriven under väldigt desperata och förvirrade stunder. Hoppas att de i och med mitt byte av livsinriktning blir om inte illuminerade så lite färre. Det verkar så.

Trots allt - trotsa allt

Att låta det komma, trots allt

Att vilja, men inte kunna, stänga det ute

Att inte glömma, trots allt

Att aldrig sluta minnas sorgen

Att försöka stå, trots allt

Att ignorera de mördande slagen

Att berätta, trots allt

Att klamra sig fast vid minnen

Att blunda, trots allt

Att acceptera det mest oacceptabla

Att finnas, trots allt

Att existera på ett dödfött minimum

Att skrika, trots allt

Att kudden tar en smäll eller två

Att slå, trots allt

Att vägra kännas vid välbekant hopplöshet

Att våga, trots allt

Att resa sig ur askan och gå

Att skratta, trots allt

Att höra ekot av gamla dagar

Att öppna sig, trots allt

Att linda byxkedjor runt handleden och ta sats

Att uppskattas, trots allt

Att smeka sin frändes mjuka hals

Att gömma sig, trots allt

Att hålla kvar mörkret och rädslan

Att omslutas, trots allt

Att förlora och vinna två arter av kärlek du trott var förlorad för att

Att förlora allt var och är

Att vara Du

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Novak med Poeter.se id #35869 innehar upphovsrätten